

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17C/47/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918203102
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7918203102.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobcov: 1/ B. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/XX, XXX XX E., zastúpený matkou O. V., nar. XX.XX.XXXX, 2/ C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/XX, XXX XX E., 3/ C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX/XX, XXX XX E., 4/ O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XXX, XXX XX T. Q., 5/ O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/XX, XXX XX E. proti žalovaným: 1/ S. J., nar. XX.XX.XXXX, 2/ R. J., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom M. C. XXX/XX, XXX XX V. nad P., v konaní o zaplatenie 2.056,03 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1/ a 2/ rade sú povinní zaplatiť žalobcom v 1 až 5/ rade spoločne a nerozdielne istinu 2.056,03 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 10.04.2018 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcom v 1/ až 5/ rade priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovaným v 1/ a 2/ rade.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca B.5 (zomrelý po začatí konania dňa 14.09.2018, ďalej len právny predchodca žalobcov), sa žalobou domáhal rozhodnutia totožným s výrokom tohto rozsudku. Podanie žaloby odôvodnil tým, že právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom Okresného súdu Trebišov č. k. 1Ro/1692/96 bol zaviazaný ako ručiteľ spolu so žalovanými v tomto konaní spoločne a nerozdielne ako dlžníkmi na zaplatenie sumy 1.578,70 Eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaní ako dlžníci svoje dlhy nevyrovnali a žalobca ako ručiteľ mladomanželského úveru žalovaných ako nezamestnaný, túto pohľadávku voči Slovenskej sporiteľni nemohol splatiť riadne a včas. Neskôr sa stal invalidným dôchodcom z dlhodobej choroby mozgovej príhody. SLSP svoju pohľadávku postúpila na spoločnosť Platiť sa oplatí s.r.o. Na základe exekučného príkazu súdneho exekútora JUDr. Marianny Vargovej zo dňa 05.02.2008 sa vykonávala exekúcia od roku 2011 na vysporiadanie pohľadávky oprávneného z jeho invalidného dôchodku v sume 77,40 Eur od 12.08.2013, neskôr v sume 76,41 Eur. Podľa konečného vyúčtovania exekučného konania bola z jeho dôchodku vymožená celková suma 3.870,14 Eur a došlo k ukončeniu exekúcie. Žalovaní však ako dlžníci odmietali splatiť svoj dlh. Pohľadávka právneho predchodcu žalobcov bola zabezpečená do sumy 1.500,52 Eur rozsudkom Okresného súdu Trebišov 12C/136/2014 zo dňa 25.07.2014, a následne sa vedie exekúcia proti povinným žalovaným pod Ex 68/2015. Doteraz žalovaní zaplatili sumu 228 Eur. Po odpočítaní priznanej čiastky 1.500,52 Eur od celkovej sumy, ktorá mu bola zrazená t. j. sumy 3.784,55 Eur, a sumy 228 Eur, pohľadávka právneho predchodcu žalobcov predstavuje sumu 2.056,03 Eur, ktorú si uplatňuje v tomto konaní.

2. Z podania právneho zástupcu právneho predchodcu žalobcov mal súd preukázané, že B. dňa 14.09.2018 zomrel, teda po začatí konania (žaloba podaná 06.07.2018). Právni nástupcovia pôvodného žalobcu podaním zo dňa 27.11.2018 súdu oznámili, že dedičské konania po nebohom poručiteľovi B. V.

bolo ukončené uznesením o dedičstve Okresného súdu Trebišov dňa 17.06.2019, pričom ako dedičia prichádzajú do úvahy manželka pôvodného žalobcu a deti poručiteľa, 1/ B., bytom D., 2/ C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/XX, XXX XX E., 3/ C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX/XX, XXX XX E., 4/ O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XXX, XXX XX T. Q., 5/ O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/XX, XXX XX E..

3. Uznesením č. k. 17C/47/2018-28 súd rozhodol, že pokračuje v konaní s dedičmi poručiteľa tak ako je uvedené v odseku 2. odôvodnenia rozsudku.

4. Žalovaní v 1/ a 2/ rade sa k žalobe, ktorá im bola doručená do vlastných rúk písomne nevyjadrili. Žalovaný v 2/ rade R. J. pred súdom na pojednávaní dňa 11.05.2021, ktoré súd nevykonal z procesných dôvodov uviedol, že uznáva nárok žalobcov, je si vedomý svojho dlhu voči právnenému predchodcovi žalobcov, sú však s manželkou poberateľmi iba dávok v hmotnej núdzi, peniaze dávajú na lieky, bývajú v rodinnom dome u svojho syna.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14.10.2021, na ktoré sa žalovaní nedostavili, svoju neprítomnosť ospravedlnili podaním doručeným súdu 11.10.2021 a súhlasili, aby súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti.

6. Na pojednávaní súdu dňa 14.10.2021 žalobcovia zotrvali na podanej žalobe a uviedli, že nesúhlasia, aby súd povolil žalovaným splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach, nakoľko žalovaní sú nezodpovedné osoby, ešte keď ich otec žil, tak nepreukázali záujem vrátiť túto dlžnú sumu, žalobcovia majú vedomosť o tom, že žalovaní chodia pracovať do zahraničia, čiže podľa ich názoru, by mali mať nejaké finančné prostriedky na úhradu dlžnej sumy.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a zistil tento skutkový stav:

8. Z konečného vyúčtovania exekučného konania vedeného pod Ex 534/2006 zo dňa 10.04.2018 vyplýva, že od povinného B. V., nar. XX.XX.XXXX bola vymožená celková suma 3.870,14 Eur.

9. Zo spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12C/136/2014, jeho rozsudku súd zistil, že právny predchodca žalobcov uhradil za žalovaných sumu 1500,52 Eur ako časť úveru, ktorý bol poskytnutý žalovaným, pretože títo úver riadne nesplácali a právnenému predchodcovi žalobcov vznikla povinnosť úver splatiť za žalovaných ako ručiteľovi.

10. Podľa § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nespľnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

11. Podľa § 550 Občianskeho zákonníka, ručiteľ, ktorý dlh splnil je oprávnený požadovať od dlžníka náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi.

12. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

13. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., účinného od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobcov je v celom rozsahu dôvodný. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia, okamihom splnenia dlhu ručiteľom za dlžníka, ktorý ho nesplnil, dochádza k zániku primárneho záväzku, a teda k zániku povinnosti dlžníka zaplatiť dlh veriteľovi. Tým však nezanikajú všetky práva a povinnosti vyplývajúce z ručenia. Ručiteľovi vzniká osobitný nárok voči dlžníkovi, ktorý je oprávnený požadovať od dlžníka náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi (v prejednávanej veci voči banke). Pohľadávka veriteľa (banky) nie je dlhom ručiteľa, ale je dlhom dlžníka (žalovaných v 1/ a 2/ rade), za ktorý ručiteľ zobral zodpovednosť (ručí).

16. Výšku pohľadávky mal súd riadne preukázanú. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcov za žalovaných v 1/ a 2/ rade ako povinný a ako ručiteľ zo zmluvného vzťahu medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými ako dlžníkmi uhradil celú dlžnú sumu 3.784,55 Eur, ktorá mu bola zrazená z invalidného dôchodku. V konaní tiež nebolo sporným, že suma 1.500,52 Eur bola právnym predchodcom žalobcov priznaná rozhodnutím Okresného súdu Trebišov 12C/136/2014, preto o túto sumu právny predchodca žalobcov ponížil sumu, ktorá bola z jeho dôchodcu vymožená, teda dlžná suma ostala suma uplatnená v tomto konaní vo výške 2.056,03 Eur. Súd preto zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade na zaplatenie dlžnej sumy, nakoľko žalovaní nárok žalobcov ani nerozporovali, tento uznali, na svoju obranu uviedli iba skutočnosť, že sú poberateľmi dávok v hmotnej núdzi a že dlžnú sumu nemôžu zaplatiť naraz. Žalovaní teda skutkové tvrdenia žalobcov žiadnym spôsobom nepopreli, v priebehu konania nepreukázali, že by pohľadávka žalobcov zanikla splnením alebo iným spôsobom, pričom žalobcami uplatnený nárok vyplýva z nimi predložených listinných dôkazov.

17. Keďže sa žalovaní so zaplatením dlhu dostali do omeškania súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcom aj úroky z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 10.04.2018, ako to požadovali žalobcovia, až do zaplatenia.

18. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> upravuje lehotu, v ktorej je potrebné splniť povinnosť uloženú v rozsudku. Základná zákonná lehota je tri dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Základná úprava tejto lehoty však pripúšťa výnimku, keď v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí súd, pričom súd súčasne môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>).

19. Žalobcovia nesúhlasili, aby súd umožnil žalovaným uhradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach, nakoľko už za života ich právneho predchodcu žalovaní nejavili záujem svoj dlh voči otcovi žalobcov uhradiť hoci o ňom mali vedomosť, ten aj pred súdom uznali, pričom žalobcovia majú vedomosť, že žalovaní pracujú v zahraničí, majú finančné prostriedky na zaplatenie dlžnej sumy. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že žalovaní majú vedomosť, že právny predchodca žalobcov za nich uhradil dlžnú sumu, ktorá bola od nebohého Ladislava Fenyésa vymožená v exekučnom konaní ešte v roku 2018 okrem toho, že svoj dlh uznali pred súdom nepreukázali skutočný záujem dlžnú sumu uhradiť právnym nástupcom pôvodného žalobcu, žalobcov nekontaktovali za týmto účelom a vzhľadom aj na uplynutie doby takmer troch rokov do vyhlásenia rozsudku, súd neumožnil žalovaným uhradiť dlh v splátkach. Aj napriek uvedenému súd uvádza, že nič nebráni žalovaným ani v súčasnosti, aby vyhľadali žalobcov, prípadne ich písomne požiadali o možnosť uhradiť dlžnú sumu v splátkach.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovia boli tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.